

Laki

kuluttajatuotteiden turvallisuudesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan kuluttajatuotteisiin.

Kuluttajatuotteilla tarkoitetaan tässä laissa tuotteita, jotka kuuluvat yleisestä tuoteturvallisuudesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ja neuvoston direktiivin 87/357/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/988, jäljempänä *yleinen tuoteturvallisuusasetus*, soveltamisalaan.

Tämän lain 4, 6 ja 22 §:ää sovelletaan myös sellaisten koneista ja direktiivin 95/16/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/42/EY soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden markkinavalvontaan, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tai joita olennaisessa määrin käytetään yksityiseen kulutukseen (*kuluttajien käyttöön tarkoitettut koneet*).

Tässä laissa säädetään myös kuluttajaturvallisuusasioiden neuvottelukunnasta.

2 §

Kuluttajatuotteita koskevat yleiset vaatimukset

Kuluttajatuotteita koskevista yleisistä vaatimuksista ja velvollisuudesta noudattaa niitä säädetään yleisessä tuoteturvallisuusasetuksessa.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kuluttajatuotteille terveyden suojaamiseksi asetettavista vaatimuksista.

3 §

Kuluttajatuotteita koskevat kielivaatimukset

Yleisen tuoteturvallisuusasetuksen 9 artiklan 7 kohdassa ja 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut tiedot on annettava suomeksi tai ruotsiksi tai niillä molemmilla noudattaen, mitä kielilain (423/2003) 34 §:ssä säädetään, jollei tietoja ole annettu yleisesti tunnetuilla ohje- ja varoitusmerkinnöillä. Yleisen tuoteturvallisuusasetuksen 19 artiklan d alakohdan tai 22 artiklan 9 kohdan d alakohdan nojalla annettavat tiedot on kuitenkin annettava suomen ja ruotsin kielellä, jollei tietoja ole annettu yleisesti tunnetuilla ohje- ja varoitusmerkinnöillä.

Edellä 1 momentissa säädettyä sovelletaan myös silloin, kun siinä tarkoitettut tiedot annetaan yleisen tuoteturvallisuusasetuksen 21 artiklassa tarkoitettulla tavalla sähköisessä muodossa.

Jollei 2 momentista muuta johdu, yleisen tuoteturvallisuusasetuksen 21 artiklassa tarkoitetut tiedot on annettava suomeksi tai ruotsiksi tai niillä molemmilla noudattaen, mitä kielilain 34 §:ssä säädetään siltä osin kuin se on tarpeen tiedon yksilöimiseksi ja ymmärtämiseksi.

4 §

Markkinavalvontaviranomaiset

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto on yleisessä tuoteturvallisuusasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettu markkinavalvontaviranomainen, jollei 3 momentista muuta johdu.

Jollei 3 momentista muuta johdu, Tulli on yleisessä tuoteturvallisuusasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettu markkinavalvontaviranomainen, jos markkinavalvonta kohdistuu:

- 1) maahantuontiin Euroopan unionin ulkopuolelta;
- 2) vientiin Suomesta;
- 3) kuljettamiseen Suomen kautta;
- 4) kuluttajatuote-erän purkamiseen ja siihen liittyvään varastointiin toimitettaessa kuluttajatuotteita Suomeen Euroopan unionin jäsenvaltioista.

Kun viranomainen valvoo muun lainsäädännön nojalla kuluttajatuotteen turvallisuutta, se on yleisessä tuoteturvallisuusasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettu markkinavalvontaviranomainen. Jos muun lainsäädännön nojalla tehtävä valvonta koskee vain yksittäisiä turvallisuusnäkökohtia, tässä momentissa tarkoitettu viranomainen ei kuitenkaan valvo yleisen tuoteturvallisuusasetuksen II luvun säännösten noudattamista.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto toimii markkinavalvontaviranomaisena kuluttajien käyttöön tarkoitettujen koneiden osalta.

Markkinavalvontaviranomaisen tehtävistä ja toimivaltuuksista säädetään tämän lain lisäksi eräiden tuotteiden markkinavalvonnasta annetussa laissa (1137/2016), jäljempänä *markkinavalvontalaki*, ja yleisessä tuoteturvallisuusasetuksessa.

Ulkorajavalvontaviranomaisesta säädetään markkinavalvontalain 4 §:n 2 momentissa.

5 §

Markkinavalvonta

Markkinavalvontaviranomainen valvoo kuluttajatuotteiden turvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta sekä talouden toimijoiden ja verkkomarkkinapaikkojen tarjoajien tässä laissa ja yleisessä tuoteturvallisuusasetuksessa säädettyjen kuluttajatuotteita koskevien velvollisuuksien noudattamista.

6 §

Oikeus tehdä tarkastuksia

Markkinavalvontaviranomaisen oikeudesta tehdä tarkastuksia säädetään markkinavalvontalaissa.

Tarkastus saadaan ulottaa pysyväisluonteiseen asumiseen käytettyihin tiloihin vain, jos tarkastus on välttämätön tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi ja on syytä epäillä, että on tehty rikoslain (39/1889) 44 luvun 1 §:ssä tarkoitettu terveystarkastus.

7 §

Oikeus saada tietoja verkkomarkkinapaikan tarjoajalta

Markkinavalvontaviranomaisella on oikeus saada salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä verkkomarkkinapaikan tarjoajalta valvontaa varten välttämättömät tiedot.

8 §

Verkkomarkkinapaikan tarjoajaa koskeva määräys

Markkinavalvontaviranomainen voi määrätä verkkomarkkinapaikan tarjoajan asettamassaan kohtuullisessa määräajassa täyttämään tälle yleisen tuoteturvallisuusasetuksen 22 artiklan 1—4, 6, 10 tai 12 kohdassa säädetyn velvollisuuden.

Jos vaarallisen kuluttajatuotteen tarjoamiseen viittaavaa sisältöä on verkkomarkkinapaikan tarjoajan verkkorajapinnalla eikä ole muita tehokkaita keinoja riskin poistamiseksi, markkinavalvontaviranomainen voi määrätä verkkomarkkinapaikan tarjoajan poistamaan tällaisen sisällön verkkorajapinnaltaan, estämään pääsyn siihen tai näyttämään nimenomaisen varoituksen.

Markkinavalvontaviranomainen voi antaa 1 ja 2 momentissa tarkoitettun määräyksen myös väliaikaisena. Väliaikainen määräys on voimassa, kunnes markkinavalvontaviranomainen antaa asiassa lopullisen ratkaisunsa. Markkinavalvontaviranomaisen on ratkaistava asia kiireellisesti.

Markkinavalvontaviranomainen voi tehostaa tämän pykälän nojalla antamaansa määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella.

9 §

Ilmoittaminen Euroopan komissiolle

Yleisen tuoteturvallisuusasetuksen 26 artiklan 1—3 ja 6—8 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltion ilmoitusten ja 26 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltion tarkastusten tekeminen ovat markkinavalvontaviranomaisen tehtäviä.

10 §

Seuraamusmaksu valmistajan velvollisuuksien rikkomisesta

Seuraamusmaksu voidaan määrätä valmistajalle, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö noudattaa yleisen tuoteturvallisuusasetuksen:

1) 9 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvollisuutta toteuttaa sisäinen riskianalyysi ja laatia tekniset asiakirjat tai 3 kohdassa säädettyä velvollisuutta varmistaa, että tekniset asiakirjat ovat ajan tasalla;

2) 9 artiklan 5 kohdassa säädettyä merkintävelvollisuutta;

3) 9 artiklan 6 kohdassa säädettyä tietojenantovelvollisuutta;

4) 9 artiklan 7 kohdassa säädettyä velvollisuutta varmistaa, että tuotteeseen liitetään selkeät ohjeet ja turvallisuustiedot;

5) 9 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa markkinoille saattamastaan vaarallisesta tuotteesta Safety Business Gateway -järjestelmän kautta niiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille, joissa tuote on asetettu saataville markkinoilla;

6) 20 artiklassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa onnettomuudesta tai ohjeistaa maahantuojaa tai yhtä jakelijoista tekemään ilmoitus.

11 §

Seuraamusmaksu maahantuojan velvollisuuksien rikkomisesta

Seuraamusmaksu voidaan määrätä maahantuojalle, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö noudattaa yleisen tuoteturvallisuusasetuksen:

1) 11 artiklan 2 kohdassa säädettyä kieltoa saattaa tuote markkinoille, jos se katsoo tai sillä on syytä uskoa hallussaan olevien tietojen perusteella, että tuote ei ole 9 artiklan 2, 5 ja 6 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen;

2) 11 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa vaarallisesta tuotteesta valmistajalle ja varmistaa, että markkinavalvontaviranomaisille ilmoitetaan asiasta Safety Business Gateway -järjestelmän kautta;

3) 11 artiklan 3 kohdassa säädettyjä merkintä- tai tietojenantovelvollisuuksia;

4) 11 artiklan 4 kohdassa säädettyä velvollisuutta varmistaa, että tuotteeseen liitetään selkeät ohjeet ja turvallisuustiedot;

5) 11 artiklan 5 kohdassa säädettyä velvollisuutta varmistaa, etteivät varastointi- tai kuljetusolosuhteet vaaranna tuotteen 9 artiklan 5 ja 6 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisuutta;

6) 11 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa markkinoille saattamastaan vaarallisesta tuotteesta Safety Business Gateway -järjestelmän kautta niiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille, joissa tuote on asetettu saataville markkinoilla;

7) 20 artiklan 3 kohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa valmistajalle onnettomuudesta tai tehdä valmistajan ohjeistuksesta ilmoitus.

12 §

Seuraamusmaksu jakelijan velvollisuuksien rikkomisesta

Seuraamusmaksu voidaan määrätä jakelijalle, joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta laiminlyö noudattaa yleisen tuoteturvallisuusasetuksen:

1) 12 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvollisuutta varmistaa, että varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna tuotteen 9 artiklan 5—7 kohdassa sekä 11 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisuutta;

2) 12 artiklan 3 kohdassa säädettyä kieltoa asettaa tuote saataville markkinoilla, jos se katsoo tai sillä on syytä uskoa hallussaan olevien tietojen perusteella, että tuote ei ole 9 artiklan 5—7 kohdan sekä 11 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen;

3) 12 artiklan 4 kohdassa säädettyä velvollisuutta varmistaa, että sen markkinoilla saataville asettamasta vaarallisesta taikka 9 artiklan 5—7 kohdassa tai 11 artiklan 3 tai 4 kohdassa säädetyn vastaisesta tuotteesta ilmoitetaan välittömästi Safety Business Gateway -järjestelmän kautta niiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille, joissa tuote on asetettu saataville markkinoilla, ja valmistajalle tai maahantuojalle;

4) 20 artiklan 3 kohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa valmistajalle onnettomuudesta tai tehdä valmistajan ohjeistuksesta ilmoitus.

13 §

Seuraamusmaksu valtuutetun edustajan velvollisuuksien rikkomisesta

Seuraamusmaksu voidaan määrätä valtuutetulle edustajalle, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö noudattaa yleisen tuoteturvallisuusasetuksen 10 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa valmistajalle, että tuote on vaarallinen, jos se katsoo tai sillä on syytä uskoa näin olevan.

Mitä 10 §:ssä säädetään valmistajasta, sovelletaan valmistajan sijasta valtuutettuun edustajaan siltä osin kuin valmistaja on kirjallisella toimeksiannolla antanut tehtävän tämän suoritettavaksi.

14 §

Seuraamusmaksu talouden toimijoiden eräiden velvollisuuksien rikkomisesta

Seuraamusmaksu voidaan määrätä talouden toimijalle, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö noudattaa:

1) yleisen tuoteturvallisuusasetuksen 16 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvollisuutta tarkastaa säännöllisesti, että tuote on 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjojen ja 5—7 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen;

2) yleisen tuoteturvallisuusasetuksen 16 artiklan 3 kohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa tuotteessa tai sen pakkauksessa, paketissa tai mukana olevassa asiakirjassa itseään koskevat tiedot;

3) markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1020 4 artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa siitä, että tuote aiheuttaa riskin, jos on syytä uskoa niin.

Lisäksi seuraamusmaksu voidaan määrätä talouden toimijalle, joka tahallaan laiminlyö noudattaa yleisen tuoteturvallisuusasetuksen:

1) 19 artiklan a—c kohdassa säädettyjä velvollisuuksia ilmoittaa tuotteen tarjouksessa selkeästi ja näkyvästi valmistajaa tai vastuuhenkilöä sekä tuotetta koskevat tiedot;

2) 19 artiklan d kohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa tuotteen tarjouksessa selkeästi ja näkyvästi varoitukset ja turvallisuustiedot.

15 §

Seuraamusmaksu verkkomarkkinapaikan tarjoajan velvollisuuksien rikkomisesta

Seuraamusmaksu voidaan määrätä verkkomarkkinapaikan tarjoajalle, joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta laiminlyö noudattaa yleisen tuoteturvallisuusasetuksen:

1) 22 artiklan 12 kohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa Safety Business Gateway -järjestelmän kautta verkkorajapinnallaan tarjotuista vaarallisista tuotteista, joista se on saanut tosiasiallisen tiedon;

2) 22 artiklan 12 kohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa asianomaisille elinkeinonharjoittajille ja talouden toimijoille viipymättä onnettomuuksista tai turvallisuusongelmista saamistaan tiedoista, jos se on saanut tiedon, että nämä elinkeinonharjoittajat ovat tarjonneet kyseistä tuotetta sen rajapinnan kautta;

3) 22 artiklan 12 kohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa ilman aiheutonta viivytystä Safety Business Gateway -järjestelmän kautta sille ilmoitetuista, vakavaan riskiin tai tosiasialliseen vahinkoon kuluttajan terveydelle tai turvallisuudelle johtaneista onnettomuuksista, jotka on aiheuttanut sen verkkomarkkinapaikalla saataville asetettu tuote, ja ilmoittaa asiasta valmistajalle;

4) 22 artiklan 12 kohdassa säädettyä velvollisuutta pidättäytyä asettamasta esteitä palautusmenettelylle.

16 §

Seuraamusmaksun suuruus

Seuraamusmaksun suuruus perustuu kokonaisarviointiin, ja sitä määrättäessä otetaan huomioon:

- 1) rikkomuksen laatu, laajuus, vakavuus ja kestoaika;
- 2) rikkomuksella saavutettu hyöty, jos tämä tieto on saatavilla;
- 3) valmistajan, valtuutetun edustajan, maahantuojan, jakelijan tai verkkomarkkinapaikan tarjoajan toimet vahingon lieventämiseksi tai korjaamiseksi;
- 4) valmistajan, valtuutetun edustajan, maahantuojan, jakelijan tai verkkomarkkinapaikan tarjoajan mahdolliset aiemmat tämän lain säännösten noudattamiseen liittyvät rikkomukset;
- 5) muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa samasta rajat ylittävästä rikkomuksesta elinkeinonharjoittajalle määrätty seuraamus, jos tieto siitä on saatavilla.

Jos seuraamusmaksu määrätään oikeushenkilölle, seuraamusmaksu saa olla enintään yhden prosentin kyseisen rikkomuksen päättymistä edeltäneen vuoden liikevaihdosta, kuitenkin enintään 100 000 euroa. Jos tilinpäätös ei ole seuraamusmaksua määrättäessä vielä valmistunut tai liiketoiminta on vasta aloitettu eikä tilinpäätöstä ole saatavissa, liikevaihto voidaan arvioida muun saatavan selvityksen perusteella.

Luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään yhden prosentin hänen rikkomuksen päättymistä edeltäneenä vuonna toimitetun verotuksen mukaisista tuloistaan, kuitenkin enintään 10 000 euroa. Jos tuloja ei voida luotettavasti selvittää, ne voidaan arvioida muun saatavan selvityksen perusteella.

17 §

Seuraamusmaksun määrääminen

Seuraamusmaksun määrää markkinavalvontaviranomainen. Seuraamusmaksu määrätään maksettavaksi valtiolle.

Seuraamusmaksua ei saa määrätä, jos teosta on kulunut yli kaksi vuotta.

Seuraamusmaksua koskevassa asiassa ei saa seuraamusmaksun määräämiseksi luonnolliselle henkilölle käyttää hänen markkinavalvontalain 8 §:ssä säädetyn tietojenantovelvollisuuden perusteella antamia tietoja, jotka on saatu asettamalla hänelle mainitun lain 28 §:n nojalla sakon uhka velvollisuuden täyttämiseksi.

18 §

Seuraamusmaksun määräämättä jättäminen

Seuraamusmaksua ei määrätä, jos rikkomus on vähäinen tai seuraamusmaksun määräämistä on pidettävä ilmeisen kohtuuttomana.

Seuraamusmaksua ei määrätä sille, jonka samasta teosta on vireillä tai lainvoimaisesti ratkaistu seuraamusmaksun määräämistä koskeva asia.

Seuraamusmaksu voidaan jättää määräämättä, jos valmistaja, valtuutettu edustaja, maahantuoja, jakelija tai verkkomarkkinapaikan tarjoaja on ryhtynyt riittäviin toimenpiteisiin rikkomuksen korjaamiseksi välittömästi sen havaitsemisen jälkeen eikä rikkomus ole vakava tai toistuva.

19 §

Seuraamusmaksun suhde rikosoikeudelliseen sääntelyyn

Seuraamusmaksua ei saa määrätä sille, joka on epäiltyä samasta teosta esitutkinnassa, jonka osalta on vireillä samaa tekoa koskeva syyteharkinta tai joka on vastaajana tuomioistuimessa

samaa tekoa koskevassa rikosasiassa. Seuraamusmaksua ei saa määrätä myöskään sille, jolle on samasta teosta annettu rikosasiassa lainvoimainen tuomio.

Jos seuraamusmaksu on määrätty luonnolliselle henkilölle, samasta teosta ei saa nostaa tätä vastaan syytettä eikä antaa tälle siitä tuomiota rikosasiassa.

Rangaistus terveysrikoksesta säädetään rikoslain 44 luvun 1 §:ssä.

20 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta hallintotuomioistuimeen säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019).

Muutoksenhaussa uhkasakon asettamista ja maksettavaksi tuomitsemista sekä teettämisuhan asettamista ja täytäntöönpantavaksi määräämistä koskevaan päätökseen sovelletaan kuitenkin, mitä uhkasakkolaisissa (1113/1990) säädetään.

Markkinavalvontaviranomaisen muu kuin seuraamusmaksun määräämistä koskeva päätös voidaan panna täytäntöön valituksesta huolimatta.

Markkinavalvontaviranomaisen 8 §:n nojalla antamaan väliaikaiseen määräykseen ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla.

21 §

Seuraamusmaksun täytäntöönpano

Seuraamusmaksun täytäntöönpanosta säädetään sakon täytäntöönpanosta annetussa laissa (672/2002). Seuraamusmaksu vanhenee viiden vuoden kuluttua seuraamusmaksua koskevan lainvoiman saaneen ratkaisun antamispäivästä.

Seuraamusmaksu raukeaa, jos maksuvelvollinen luonnollinen henkilö kuolee.

22 §

Kuluttajien käyttöön tarkoitettuja koneita koskevat rangaistussäännökset

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta rikkoo markkinavalvontalain nojalla annettua, kuluttajien käyttöön tarkoitettua konetta koskevaa kieltoa tai määräystä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *kuluttajaturvallisuusrikkomuksesta* sakkoon.

23 §

Kuluttajaturvallisuusasioiden neuvottelukunta

Työ- ja elinkeinoministeriön yhteydessä voi toimia kuluttajaturvallisuusasioiden neuvottelukunta.

Neuvottelukunnan tehtävänä on seurata kuluttajaturvallisuuslainsäädännön soveltamista ja sen valvontaa, antaa lausuntoja sekä tehdä esityksiä ja aloitteita lainsäädännön ja sen valvonnan kehittämiseksi samoin kuin käsitellä muita tämän lain ja kulutuspalvelujen turvallisuudesta annetun lain (/) täytäntöönpanoon sekä kuluttajatuotteiden ja kulutuspalvelujen turvallisuuden kehittämiseen liittyviä asioita. Neuvottelukunnan tulee myös suunnitella toimenpiteitä tarpeellisen yhteistyön järjestämiseksi työsuojelua, pelastustointia, poliisitointia, standardisointia, tutkimusta ja testausta sekä muita kuluttajatuotteiden ja kulutuspalvelujen turvallisuuteen liittyviä asioita käsittelevien kanssa.

Tarkempia säännöksiä kuluttajaturvallisuusasioiden neuvottelukunnasta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

24 §

Kuluttajaturvallisuusasioiden neuvottelukunnan kokoonpano

Kuluttajaturvallisuusasioiden neuvottelukuntaan kuuluu valtioneuvoston kolmeksi vuodeksi kerrallaan määräämä puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä enintään kahdeksantoista muuta jäsentä. Varapuheenjohtajalle ja muulle jäsenelle valtioneuvosto määrää henkilökohtaisen varajäsenen kullekin.

Neuvottelukunnan puheenjohtajan sekä varapuheenjohtajan ja kuuden muun jäsenen ja heidän varajäsentensä tulee olla henkilöitä, joiden ei voida katsoa edustavan toiminnanharjoittajien tai kuluttajien etuja.

Jos neuvottelukunnan jäsen tai varajäsen eroaa tai kuolee kesken toimikautensa, työ- ja elinkeinoministeriö määrää hänen tilalleen jäljellä olevaksi toimikaudeksi uuden jäsenen tai varajäsenen ottaen huomioon, mitä 2 momentissa säädetään.

25 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 5 päivänä toukokuuta 2025.

Tällä lailla kumotaan kuluttajaturvallisuuslaki (920/2011) ja eräiden riskin aiheuttavien tuotteiden markkinavalvontaan liittyvien tietojen ilmoittamisesta Euroopan komissiolle annettu laki (1197/2009).

Elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista tarvikkeista liukenevista raskasmetalleista annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (268/1992), N-nitrosoamiinien ja N-nitrosoituvien aineiden vapautumisesta elastomeeristä tai kumista valmistetuista tuttipullon tuteista ja huvituteista annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (903/1994), koneiden turvallisuudesta annettu valtioneuvoston asetus (400/2008) ja eräiden leikkuulaitteiden markkinoille saattamisen kieltämisestä annettu valtioneuvoston asetus (683/2013) jäävät edelleen voimaan.

Tämän lain voimaan tullessa toimiva kuluttajaturvallisuusasiain neuvottelukunta toimii toimikautensa loppuun tässä laissa tarkoitettuna neuvottelukuntana.

Helsingissä 25.4.2025

Tasavallan Presidentti

Alexander Stubb

Työministeri Arto Satonen